

μήκος του τοίχου της εκκλησίας αύξήσαντες κλάδοι καλύπτουσιν ἐπιφάνειαν 11 τετραγωνικῶν μέτρων καὶ νῦν δὲ ἡ ἱστορικὴ αὕτη ροδὴ ἀνὰ πᾶν ἔτος παράγει πλήθος ἀνθέων.

Ἐν τῇ Ὀλλανδικῇ ἐπαρχίᾳ Λιμβούργῃ ὑπάρχει φυλὴρα περιφερείας 6 μέτρων, ἣν λέγεται ὅτι ἐφύτευσαν ρωμαῖοι στρατιῶται. Κατὰ τὸ ἔτος 1868 καταιγίς κατασυνέτριψε πολλοὺς τῶν κλάδων ταύτης, ἐξ ἧς ἐπληρώθησαν 6 φορηγὰ ἄμυξαι. Βραδύτερον ἡ κορυφὴ αὐτῆς ἐβλάβη σπουδαίως ὑπὸ πυρκαϊῆς, καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ δένδρον τοῦτο ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ ἀμύαζῃ καὶ νὰ σκιάζῃ μεγάλην ἐπιφάνειαν.

Τὸ πάλαι ὑπῆρχε συνθήκεια τὰ σύνορα τῶν ἰδιοκτησιῶν νὰ δηλωσῶν διὰ δένδρων. Οὕτω π. χ. καστανάε τις ἐν Tortworth (Ἀγγλία) νῦν ζῶσα εἶνε καταφανὴς ἐν τινι σχεδιαγράμματι τοῦ 1135, δρῶς δὲ τις ἀμυαία καὶ νῦν ἐν Tilford (Ἀγγλία) σημειοῦται ἐν τινι πίνακι, ὅστις ἐσχεδιάσθη τῷ 1256 τῇ διαταγῇ τοῦ Ἐρρίκου τοῦ Blois.

Ἄν καὶ βραχὺς ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀφώνους τούτους μάρτυρας πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ἢ καὶ χιλιετηρίδων, τὰ μακροβία ὅμως ταῦτα ὄντα οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχουσιν, ἢ νὰ ὑπηρετῶσι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τὸν ἀνθρώπων.

Der Stein der Weisen VI).

(Κ. Μ.)

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΣΚΛΗΡῶΝ ΥΔΑΤῶΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΛΕΒΗΤΑΣ ΤῶΝ ΜΗΧΑΝῶΝ

Ἐπειδὴ τὰ ὕδατα ταῦτα ἐντὸς τῶν λεβήτων ἐγκαταλείποντα λίθον σκληρόν, δυσχεραίνουσι τὴν θέρμανσιν, φέρονται ταῦτα εἰς μεγάλην δεξυμένην καὶ προσθήκη **ἀσβεστίου γάλακτος** καὶ **διαλύσεων σόδας** καθίστανται μαλακά. Τὰ δύο ταῦτα χημικὰ σώματα πρὸ τῆς προσθήκης αὐτῶν ἀναμίγνυνται μετ' ἀλλήλων κατὰ ποσὰ ἀνάλογα καὶ θερμαίνονται μετὰ ποσότητός τινος τοῦ ὕδατος τούτου. Ὅπως δὲ τὸ οὕτω παρασκευασθὲν ὕδωρ καταστῆ ταχέως διαυγές, προστίθεται προσέτι καὶ ποσότης **ὀξυθειϊκῆς ἀργέλου** ἢ **μελαντηρία** (βιτριόλιον σιδήρου)· ἔτι δὲ εὐκολώτερον ἐπιτυγχάνεται τοῦτο, ἂν ἡ ἐπικαθῆσασα ἰλύς πρὸ τοῦ καθαρισμοῦ ἀνακινηθῇ. Τὸ οὕτω παρασκευασθὲν ὕδωρ δὲν ἐγκαταλείπει πλέον λίθον ἐπὶ τοῦ λεβήτος, ἔχει μάλιστα καὶ τὴν ιδιότητα νὰ διαλύῃ τὸν ὑπάρχοντα. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ χημικὴ αὕτη ἐπίνοια παρέχει τὴν δυσχερείαν, ὅτι ἐντὸς σωλῆνων σχηματίζεται λίθος διαφόρου χημικῆς συστάσεως, ὅστις δὲν σχηματίζεται, ἂν εἰς τὸ ὕδωρ διοχετευθῇ προηγουμένως ἀνθρακικὸν ὀξύ παραγόμενον ἐκ καύσεως ἐξανθρακώματος (κώκ). (Ghem. Cent. Blatt. 1891. 11).

Κ. Μ.

Ἡ ΜΕΛΑΙΝΑ ΚΑΛΛΑ

(Alum Sanctum.)

Πολλὰ κυρία, αἰτίνες καλλιεργοῦσιν ἄνθη ἐν τῇ οἴκῳ των, εἴτε ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν ὠραίαν φύσιν, εἴτε ἐκ **πειθηκισμοῦ**, γινώσκουσι κάλλιστα τὴν **λευκὴν κάλλαν** μετὰ τοῦ λευκοῦ καὶ πρὸς χώνην ὁμοιάζοντος ἄνθους. Ἄν αὐταὶ πράγματι λατρεύουσιν τὰ ἄνθη, δικαίως θὰ ἐξεγερθῇ ἡ περιέργεια αὐτῶν, ἐὰν ταῖς εἴπωμεν, ὅτι ὑπάρχει καὶ μέλαινα **κάλλα**, ἣν Ἴταλός τις μετέφερεν ἐκ Παλαιστίνης εἰς Εὐρώπην καὶ ἐντεῦθεν μετέδωκεν καὶ εἰς Ἀμερικὴν.

Ἡ μέλαινα κάλλα βλαστάνει ὡς καὶ ἡ λευκὴ, τὸ δὲ ἄνθος τῆς ἔχει τὸ αὐτὸ σχῆμα μετὰ τὴν διαφορὰν ἔτι εἶνε κατὰ τι μεγαλειότερον, διότι φθάνει εἰς ὕψος 30 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἐχει δὲ τὸ ἄνθος χρῶμα βαθύ μελάν, στίλβον ἰσχυρῶς, καὶ ἀναδίδον ἐλαφρὰν τινα ὀσμήν. Ἐτέρα ιδιότης τοῦ φυτοῦ τούτου εἶνε, ὅτι ἀνθεῖ κατὰ τὸν χειμῶνα, οἱ δὲ κόνδυλοι αὐτοῦ πρέπει τὸ θέρος νὰ φυλάσσωνται ἐν ξηρῷ τόπῳ.

Ἡ **κάλλα** ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν **ἀροειδῶν** (ἀρακοειδῶν), παράγει ὠραῖον καὶ μέγα ἄνθος χωνοειδὲς καὶ ἔχει **μεγάλα** καὶ **καρδιοσχημα** φύλλα. Εἶνε δὲ φυτὸν συγγενὲς πρὸς διάφορα ἄλλα δηλητηριώδη, ὡς εἶνε ἡ κοινὴ **δρακοντζά**, ὧν τινα χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν.

Ἡ πρόγονος τῆς λευκῆς κάλλας κατάγεται ἐξ **Αἰθιοπίης** (Calla aethiopica), ἔνθα ζῇ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει. ἐν Εὐρώπῃ δὲ μόνον ἐντὸς δωματίων βλαστάνει καὶ ἀναπτύσσεται, ἔχουσα τὰς ρίζας ἰνώδεις καὶ πλήρεις κονδύλων, τὸ δὲ στέλεχος σαρκῶδες, ὕψους περίπου ἐνός μέτρου· τὰ φύλλα αὐτῆς ἅτινα εἶνε λεῖτα μήκους 25—30 ἑκατ. τοῦ μέτρου καὶ πλάτος 20—25. ἔχουσι τὴν ιδιότητα, ἂν ἐν τούτων ξηρανθῇ καὶ καταπέση, ἀμέσως νὰ βλαστάνῃ ἕτερον νεαρόν. Ὡς ἐκ τούτου τὸ φυτὸν καν' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους εἶνε ἀειθαλές, μετὰ παρέλευσιν δὲ 2—3 ἔτων παράγει τὸν ἐν μέτρον ὕψους ἔχοντα ἀνθοφόρον μίσχον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φύεται τὸ λευκότερον ἄνθος, 10 ἕως 12 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου μήκους ἔχον καὶ πρὸς χώνην ὅμοιον, διατηρεῖται δὲ ἐπὶ 15 περίπου ἡμέρας καὶ ἔπειτα ξηραίνεται.

Ἄν ἡ κάλλα καλῶς καλλιεργηθῇ, τιθεμένη παρὰ τὸ παράθυρον, ἐπιμελῶς ποτιζομένη καὶ τοῦ χρώματος αὐτῆς συχνὰ ἀνασκαλευομένου, δύναται νὰ παραγάγῃ οὐχὶ σπανίως καὶ **δεύτερον ἄνθος**, ἅμα τὸ πρῶτον ἀποξηρανθῇ. Πολλαπλασιάζεται δὲ ἡ κάλλα διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ριζῶν αὐτῆς εὐρισκομένων κονδύλων, οἵτινες ἐμφανίζονται κατὰ τὸ γ' ἔτος.

Ἄντίθεσιν πρὸς τὴν λευκὴν κάλλαν παρέχει ἡ μέλαινα, ἣτις ἐπίσης εἶνε ὠραία καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον καλλιεργεῖται.

(Κ. Μ.)